

Rabobank Alblasserwaard Noord en Oost U.A.
T.a.v. de directeur bedrijven dhr. R. Hoekstra
Postbus 500
4200 AM Gorinchem

Datum:
28 februari 2015

Behandeld door:
J.G. Scholten

Kenmerk:
Van Heusden Afbouw B.V. / Beschouwingen advocaten
Ons kenmerk: WBA25vHAfbouwBeschRabo20150228

Geachte heer Hoekstra,

Inzake bovengenoemde Van Heusden Afbouw B.V. richten wij ons tot u met het volgende.

Definitief geworden beschouwingen en conclusie.

Wij hebben een voorlopig onderzoek verricht naar het functioneren van uw rabobank en mr. R.G. Degenaar en mr. H. Schuurbijs, als advocaten - in opdracht van u - de Rabobank Alblasserwaard Noord en Oost U.A. gevestigd te Gorinchem, inzake bovengenoemd dossier. Per brief gedateerd 12 februari jl. met bijlagen / beschouwingen bent u daarvan op de hoogte gesteld. Deze brief met bijlagen is geacht hier integraal te zijn opgenomen en herhaald.

Op onze brief met bijlagen van 12 februari jl. en gelijkluidend e-mail bericht, hebben uw advocaten voornoemd op 13 februari jl. gereageerd per e-mail en op 27 februari jl. met een brief. U heeft niet zelfstandig gereageerd. Kort gezegd luidt hun reactie als volgt.

a. In hun e-mail van 13 februari jl. aan advocaat mr. A.G. Moeijes namens de heer J. de Jong en J. de Jong Beheer B.V. (samen De Jong c.s.) beroepen zij zich op een geheimhoudings- en onthoudingsbeding in de vaststellingsovereenkomst en stellen zij dat de 'aantijgingen' kant noch wal raken.

b. In hun brief van 27 februari jl. stellen zij dat De Jong c.s. afstand neemt van de brief aan u en alle advocaten, dat zij zich beroepen op hun geheimhoudingsverplichtingen waardoor zij niet verder inhoudelijk in kunnen gaan op de brief behoudens een algemene betwisting en betwisten zij de suggestieve opmerking dat zij met advocaat B.G. van Twist namens De Jong c.s. (en tevens advocaat van een andere rabobank) 'heimelijke onderlinge contacten' zouden hebben gehad welke aantijging niet is onderbouwd.

Onze reactie hierop luidt als volgt.

Op 12 februari jl. bent u uitgenodigd om schriftelijk, en van schriftelijke bewijsstukken voorziene wijzigingsvoorstellen op onze beschouwingen van 12 februari jl. in te dienen.

Wij stellen vast dat inzake het schriftelijke antwoord van 13 februari jl. uw advocaten wisten of konden weten dat het geheimhoudings- en onthoudingsbeding in de vaststellingsovereenkomst niet bestaat. Ook stellen wij vast dat zij niet één letter besteden aan inhoudelijk verweer tegen de standpunten zoals verwoord in onze voornoemde beschouwingen. Kennelijk heeft u geen inhoudelijk verweer tegen onze beschouwingen, anders had u die wel ingebracht of laten inbrengen in voornoemd antwoord.

Ook is duidelijk dat de opmerking dat de 'aantijgingen' kant noch wal raken niet is onderbouwd door of namens u.

Wij stellen vast dat inzake het schriftelijke antwoord van 27 februari jl. uw advocaten niet reppen over uw e-mail bericht van 13 februari jl.. Waarvan akte.

Met De Jong c.s. is niet / nooit tevoren over onze brief van 12 februari jl. aan u gesproken gelet op het volgende citaat uit onze brief van 12 februari jl. (pagina 21).

*

e. Kritiek op de comparitiezitting van het Gerechtshof.

In de bijeenkomst van 15 december 2011 laat de rechter al snel merken te willen aansturen op een financiële regeling om het geschil zo op te lossen. Er komt geen gelegenheid dieper in te gaan op de nieuwe argumenten die zijn aangevoerd door De Jong c.s.. De rabo gaat gretig in op deze wending en trekt de discussie naar de waarde van het privé onderpand, de hypotheekinschrijving tot zekerheid van de privé borgtocht en denkt hardop na over een lager bedrag dan de borgtochten toestaan. Maar tot een deal komt het niet. Partijen kunnen de komende maanden verder overleg plegen om eruit te komen.

Kort daarop wordt het De Jong c.s. te veel en geven zij zich gewonnen.

*

Met de e-mail van 13 februari jl., die hierboven al inhoudelijk is becommentarieerd, is uw ethiek, moraal en fatsoen direct gekwalificeerd als 'ondermaats'.

Bovendien had u uit de tekst van onze brief aan u van 12 februari jl. al kunnen afleiden dat die niet is geschreven uit naam van De Jong c.s.. U ontkent, negeert en verzwijgt dit omdat dat u goed uitkomt maar dat heeft niets te maken met de historische realiteit, waarover later in deze brief meer.

Het beroep op geheimhoudingsverplichtingen van uw advocaten, waardoor zij niet verder inhoudelijk in kunnen gaan op de brief behoudens een algemene betwisting, vertalen wij als drogreden om niet te hoeven beargumenteren waarom u de historische realiteit bewust terugbrengt tot een juridische kwestie. Dit komt later nog aan de orde gelet op het belang van u als opdrachtgever, de Rabobank Alblasserwaard Noord en Oost U.A. gevestigd te Gorinchem.

Verder betwisten uw advocaten de suggestieve opmerking dat zij met advocaat B.G. van Twist namens De Jong c.s. (en tevens advocaat van een andere rabobank) 'heimelijke onderlinge contacten' zouden hebben gehad welke aantijging niet is onderbouwd. Dan hebben zij over het volgende citaat 'heen gelezen' uit onze brief van 12 februari jl. pagina 20 en 21).

*

Slotom: wij hebben het gevoel bevestigd gekregen dat de verdediging van De Jong c.s. meer collegiaal dan strikt zakelijk is geweest. Is er dan toch sprake van een 'dubbelrol' tussen advocaat Degenaar van de rabo en advocaat Van twist van De Jong c.s.? Middels een gesprek met een andere advocaat hopen en verwachten wij een 'second opinion' te kunnen krijgen die uitsluitel geeft over dit onbevredigende gevoel en de kansen op eerherstel.

Er volgt een gesprek met advocaat Moeijes en na het bestuderen van de gedingstukken en een groot deel van onze correspondentie komen de contouren van een hoger beroep in zicht die als volgt zijn samen te vatten.

1. De zakelijke borgstelling is zonder de handtekening van de levenspartner vernietigbaar (en via een brief van de levenspartner aan de rabo ook vernietigd).
2. De zakelijke borgstelling is ook niet gegeven in het kader van de normale bedrijfsuitoefening (maar voor financiering van een structureel verlies).
3. De kredietverhoging van € 75.000,- vereiste een borgstelling van € 150.000,-.
4. De juiste informatie van de rabo over de risico's van deze borgstelling ontbrak.
5. De rabo wist of kon weten dat een 'verpandingsverbod' van toepassing was vanaf 2003.

6. De statuten van J. de Jong Beheer B.V. staan het afgeven van een borgtocht niet toe (en die is via een brief van J. de Jong Beheer B.V. aan de rabo ook vernietigd).
7. De rabo haar zorgplicht en inspanningsverplichtingen tegenover de borgen heeft verzaakt.

Dit komt logischer over. In een memorie van Grieven start het hoger beroep en opnieuw breekt een spannende tijd aan.

*

Kort gezegd: eerst in het hoger beroep komen de kritiepunten van advocaat mr. A.G. Moeijes uit de 'second opinion' aan de orde. U en uw advocaten hadden er belang bij dat die standaard criteria en deze 'benadering van de dagvaarding' niet ingebracht werden in de rechtbankprocedure als conclusie van antwoord!

En waarom zou mr. B.G. van Twist deze standaard criteria tegen een borgstelling niet namens, en in het belang van De Jong c.s., inbrengen bij de rechtbank? Het antwoord op die vraag dient te komen van mr. B.G. van Twist.

Maar u en uw advocaten hadden hier een 'motief', en tegelijkertijd de 'situatie en de positie', om een 'inhoudelijk verweer' tegen de dagvaarding bij de rechtbank te voorkomen.

En tot overmaat van ramp komt het niet zover in het hoger beroep. De rechterlijke toets op de standaard criteria tegen een borgstelling zijn in het hoger beroep niet aan de orde gekomen omdat De Jong c.s. voor het arrest in zicht komt de handdoek in de ring moesten gooien.

En zo geeft het vonnis en de vaststellingsovereenkomst absoluut niet weer wat er conform alle historische feiten van deze casus, en de rol van u en uw advocaten daarbij en daarin, had moeten gebeuren, namelijk geen claim van de eiser op de borgen. Waarvan akte.

Zo gaat u en uw advocaten ook niet inhoudelijk in op de conclusie (g) uit onze brief van 12 februari jl. (citaat, pagina 21 en 22).

*

g. Conclusie.

Diegenen die een borgstelling hebben afgegeven, of gaan afgeven, lopen ongelooflijk veel en grote risico's later.

De opdrachtgever (bijvoorbeeld de rabo) is verantwoordelijk en aansprakelijk voor wat zijn opdrachtnemer (bijvoorbeeld de advocaten Degenaar en Schuurbijs) doen en laten.

De advocaten van de rabo hadden mogelijk een 'dubbele agenda' in relatie tot de advocaten van De Jong c.s.. Beide advocaten zijn dienstbaar aan de rabo-organisatie. Dat was bekend bij De Jong c.s. maar volgens advocaat Van Twist zou dat geen rol spelen in deze adviesfunctie. Zonder nader onderzoek zal het antwoord op die vraag altijd uitblijven.

De druk van de curator op de rabo heeft geleid tot het vullen van de boedelrekening met ca. € 200.000,- uit debiteuren, welk bedrag de curator weg declareert voor zichzelf. Hier is de rabo zelf ook debet aan omdat de verpanding verwijtbaar niet goed was geregeld.

De rabo hult zich in 'stilzwijgen' als de niet juiste verpanding haar onprofessionele taakuitoefening bewijst. Maar de rabo kon wel haar financiële tekort beperken met de opbrengst uit beide borgtochten. Die borgen betalen uiteindelijk de rekening van de rabo.

De rabo treft een schikking omdat zij de 'juridische realiteit' (lees: onder andere de nieuw argumenten en het procesrisico in het hoger beroep) graag laat voor wat die zijn. Bij een schikking ontbreekt de rechterlijke toets! En ook de (hogere) leidinggevendenden bij de rabo, die de niet juiste verpanding ontkennen, negeren en verzwijgen, blijven zo buiten beeld. Alle andere soortgelijke 'slachtoffers' als De

Jong c.s. hebben dan geen idee hoe vaak dit fenomeen voorkomt en hoe eventuele oplossingen eruit zouden zien (externe werking). Natuurlijk houden de advocaten die de problematiek kennen en er oplossingen voor hebben, hun mond. Deze houding en dit gedrag van deze partijen, beter gezegd 'verstoppertje spelen', draagt bij en is onderdeel van 'kosten- en risicobeheersing' door de rabo enerzijds en handhaving van het verdienmodel van de advocaten anderzijds.

En tot slot: de formele gang van zaken in de beide gerechtelijke procedures heeft niets te maken met wat er in de praktijk, de historische realiteit, is gebeurd. De papieren wereld en eigen regeltjes van de advocatuur en de rechtspraak, in combinatie met de 'heimelijke onderlinge contacten' tussen de advocaten, is onderdeel van het gebruikelijke verdienmodel en werpt vroeg of laat dankbare vruchten af voor de acteurs.

In ons praktijkverslag 'Juridisch advies nodig?' staan alle grappen en grollen van de advocatuur vermeld die wij hebben meegemaakt in deze casus.

*

Wij hebben kennis genomen van de schriftelijke reacties van 13 en 27 februari jl. namens u maar de inhoud daarvan geeft ons geen aanleiding onze beschouwingen van 12 februari jl. te wijzigen. Dat heeft tot gevolg dat onze 'beschouwingen' thans een definitieve status hebben gekregen en voor publicatie beschikbaar zijn. Onderstaand treft u onze conclusie nog een keer aan.

Onze conclusie.

Wij stelden ons in dit voorlopige onderzoek de vraag of 'zonder twijfel' uw rabobank en mr. R.G. Degenaar en mr. H. Schuurbijs, als advocaten - in opdracht van u - de Rabobank Alblasterwaard Noord en Oost U.A. gevestigd te Gorinchem, inzake bovengenoemd dossier, te vertrouwen zijn en als betrouwbaar beoordeeld kunnen worden. In onze ogen was het antwoord op die vraag: nee!

Op grond van bovenstaand definitief geworden onderzoek c.q. definitief geworden beschouwingen luidt het definitieve antwoord op deze vraag ook: 'nee'!

Vervolgconclusie: systeemcrash?

Wij trekken uit de gang van zaken tot nu toe de voorlopige conclusie dat er in dezen sprake is van een systeemcrash. Dat wil zeggen dat niet het systeem van 'Justitia' c.q. haar beleidsdoeleinden bepalen wat er gebeurt in een gerechtelijke procedure, maar dat dit wordt bepaald door de mensen die dit systeem 'bemannen' c.q. de subjectieve doeleinden (!) van hen tezamen bepalen hoe een gerechtelijke procedure uiteindelijk (financieel) eindigt voor de andere partij.

Dit zou ook kunnen bevestigen waarom 'een dief geen aangifte doet tegen een andere dief'?

De Waagmeesters Bedrijfs Advies B.V. is een aan het maatschappelijk verkeer deelnemende organisatie. Zij adviseert tal van personen en ondernemingen die in financiële problemen zijn gekomen ongeacht de oorzaak. Zij acht het haar maatschappelijke plicht om tegen - in haar ogen - onoorbare situaties verweer te voeren en deze onoorbare situaties te bestrijden en helpen voorkomen. Indien nodig publiceert zij over waargenomen onoorbare situaties met het doel herhaling ervan te bestrijden en te voorkomen. Een nadere uitwerking van dit beleid treft u aan op de volgende pagina's 6 t/m 8 van deze brief.

Thans vindt binnen 2 weken na heden publicatie plaats van onze beschouwingen en conclusie onder ons conveniërende voorwaarden en melding aan alle relevante maatschappelijke partijen, waaronder de betrokken rechtbank, relevante toezichthouders en het Ministerie van Veiligheid en Justitie. Doelgroep daarnaast is elke Nederlander van 18 tot en met 81 jaar. Hierover is geen enkele vorm van communicatie mogelijk.

Wij behouden ons het recht voor latere ontwikkelingen in dit dossier alsnog in de beschouwingen op te nemen. Ook zijn wij vrij om dossiers waarin u en uw voornoemde advocaten en hun advocatenkantoor actief zijn of zijn geweest aan een onderzoek te (laten) onderwerpen. Ook behouden wij ons het recht voor uw advocaten mr. R.G. Degenaar en mr. H. Schuurbijs, die persoonlijk de gerechtelijke procedures

voornoemd hebben (be)geleid, verantwoordelijk en aansprakelijk te stellen voor hun aandeel in de totstandkoming van het desbetreffende eindvonnis en de vaststellingsovereenkomst, inclusief de nodige tuchtrechtelijke maatregelen.

Hoogachtend,

J.G. Scholten

Waagmeesters Bedrijfs Advies B.V.

Bijlage(n): - beschouwingen van 12 februari 2015 (reeds in uw bezit)
- 'Juridisch advies nodig versie 09?' (alleen digitaal) op www.bedrijfsadviseur.biz

Een nadere uitwerking van het publicatiebeleid van de Waagmeesters Bedrijfs Advies B.V..

Algemeen.

Wat zijn de uitgangspunten en standpunten bij de verantwoording door WBA van het publiceren van haar notities met bevindingen en casussen?

1. WBA en algemene uitgangspunten.

2. WBA en specifieke uitgangspunten 'georganiseerde' rechtspraak en advocatuur.

3. WBA standpunten.

1. WBA en algemene uitgangspunten.

- a. WBA bezit de vrijheid van meningsuiting om te publiceren over in haar ogen onoorbare praktijken.
- b. Heeft daarbij geen belang in de zin van financieel voordeel of iets dergelijks.
- c. Heeft de maatschappelijke plicht om onoorbare praktijken uit haar advieswerkzaamheden aan te kaarten en desnoods te melden of te publiceren teneinde herhaling ervan te beperken, te bestrijden of te helpen voorkomen. Zij doet dat mede door het opstellen en versturen van brieven aan de betrokkenen en door die brieven op haar website www.bedrijfsadviseur.biz te plaatsen.
- d. De partij die onoorbaar handelt, of de partij die toestaat onoorbaar te handelen, bijvoorbeeld in een opdrachtgever – opdrachtnemer relatie, heeft er direct of indirect (financieel) voordeel bij gehad onoorbaar te (laten) handelen.
- e. Uit het onoorbaar handelen vloeit voort dat een andere partij, meestal een relatie van WBA, er (financieel) nadeel van ondervindt of heeft ondervonden.
- f. De onoorbare praktijken zijn in regelingen, het nalaten van handelingen, nalatigheden en / of in 'achterkamertjes of in Dark Rooms' in de vorm van heimelijke afspraken tot stand gekomen en / of af te leiden uit de vervolghandelingen van die partij(en) of het nalaten daarvan.
- g. De onoorbare praktijken zijn in strijd met de ethiek, de moraal en het fatsoen in het algemeen, en / of in strijd met het Europese Verdrag van de Rechten van de Mens c.s., en / of in strijd met afgelegde beroepsverklaringen danwel de gebruikelijke beroepseed, normen en waarden.
- h. Paraplu-regelingen als geheimhoudingsplicht en verschoningsrecht, macht en gezag zijn geen aanleiding voor WBA om geen beroep te doen op haar plicht tot beperken, bestrijden of helpen voorkomen van onoorbare praktijken.

2. WBA en specifieke uitgangspunten 'georganiseerde' rechtspraak en advocatuur.

- I. In het kader van de rechtspraak c.s. zijn regels en wetten van toepassing. Deze zijn tot stand gekomen in de samenwerking tussen het Ministerie van Veiligheid en Justitie / het Openbaar Ministerie c.s. enerzijds en de Nederlandse Orde van Advocaten c.s. anderzijds. Deze regelingen dienen uiteraard (ook) de belangen van deze partijen zelf en hun individuele deelnemers. Bij de totstandkoming van deze regelingen zijn de huidige individuele (proces)partijen, in dezen die in het civiel recht / ondernemingen, niet betrokken geweest noch vertegenwoordigd geweest om hun gerechtvaardigde belangen in deze regelingen op te nemen. WBA valt uitdrukkelijk gesteld niet onder de werkingssfeer van deze regelingen voornoemd.
- II. Wat zijn de praktische gevolgen van deze regelingen voornoemd?
 - i. De advocaat heeft een wettelijk monopolie en specifieke beschermingsrechten als geheimhoudingsplicht en verschoningsrecht.
 - ii. Er is geen extern en specifiek toezicht op de advocatuur anders dan via de NOVA zelf.
 - iii. De advocaat is leidend in alle communicatie, de opdrachtgever c.s. staat 'buiten spel'.
 - iv. De rechter laat zich alleen informeren door de advocaat, uitgezonderd de kantonrechter. Alleen de advocaten van beide van mening verschillende partijen informeren de rechter.
 - v. De advocaten zijn de 'spil' tussen de maatschappelijke partijen en de rechter.

- vi. Bij geschillen buiten de rechter om bepalen de advocaten de regie, inclusief de inhoud van een regeling in de vorm van een 'schikking' of een vaststellingsovereenkomst.
- vii. De NOVA-reglementen schrijven voor dat de advocaten elkaar onderling niet 'bejegenen'.
- viii. Wel nemen de advocaten onderling heimelijk contact op met elkaar om in 'achterkamertjes' of in Dark Rooms 'geheime afspraken' te maken om deals te regelen. In buitengerechtelijke 'deals' blijft de rechterlijke toets dan nadrukkelijk afwezig.
- ix. De NOVA-reglementen laten voldoende ruimte voor de individuele advocaten om hun 'eigen belangen eerst' te dienen, daarna volgen de belangen van de opdrachtgevers.
- x. De advocaten geven niet meer openheid of informatie dan zij wenselijk achten vanuit hun belang of dat van hun opdrachtgever, niet vanuit wat maatschappelijk wenselijk is of zou zijn. In tegendeel: 'schikkingen', ook die waar de Nederlandse Staat bij is betrokken, zijn volledig afgeschermd en vaak in strijd met het algemeen of maatschappelijk belang.
- xi. De reciprociteit (de wederkerigheid, gelijke behandeling over en weer) bij de advocaten onderling betekent continuïteit van de (onderlinge) dienstverlening. Dit op zich zijn al heimelijke afspraken.
- xii. De opdrachtgevers betalen de rekening uiteindelijk.
- xiii. Grote opdrachtgevers betalen het minst (in aantallen verloren geschillen en in bedragen / geschil), kleine opdrachtgevers betalen het meest (in aantallen en in bedragen / geschil). Dit zowel relatief als absoluut.
- xiv. Morgen herhaalt zich de geschiedenis (als een kopie van vandaag).
- xv. WBA conformeert zich niet aan dit georganiseerde verdienmodel van de advocatuur c.q. de rechtspraak en 'klapt uit de school of is klokkenluider'. Zie het praktijkverslag onder 'Juridisch advies nodig?'.
- xvi. Geen advocaat zal dit systeem van 'georganiseerde rechtspraak' betwisten of bekritisieren omdat het eigen belang, het NOVA-reglement en het perspectief / de reputatie zich daartegen verzetten.

- III. Inherent aan dit georganiseerde systeem is het uitblijven van concurrentie en het verschijnsel van 'verstoppertje' spelen.
De advocaten zeggen, schrijven en informeren de andere partij niet over wat er tegen hen pleit. Zij houden bewijsstukken achter die tegen henzelf pleiten. Dat klinkt logisch en oorbaar maar dat is het niet. Want de historische realiteit is verdwenen. Onder het 'beslagrecht' bestaan echter enkele opties hertegen maatregelen te treffen.

En de tegenpartij is vaak niet terzake kundig of onmogelijk in de gelegenheid om op de hoogte te zijn of te komen van achtergehouden historisch bewijsmateriaal. Dit fenomeen wordt versterkt door een advocaat die met de advocaat van de tegenpartij 'dealt' en samen de rechter of rechtsgang danwel de uitkomst van een 'schikking' manipuleert. Dat wil zeggen dat de advocaten c.q. de advocatuur de 'waarheidsvinding' blokkeren of manipuleren door zijn of hun werkwijze en gedrag. En daar zelf ook beter van kunnen worden. De heimelijke reciprociteit komt hier ook weer om de hoek kijken.

De buitenwereld blijft onwetend over deze manipulatie die sommige opdrachtgevers, vooral de grote(re) partijen, goed uitkomt. Denk aan de effecten van enerzijds ontkennen, negeren en verzwijgen en anderzijds 'schikken' van zaken die liever geen precedentwerking opleveren.

- IV. En de maatschappelijke partijen blijven de rekeningen maar betalen. Dit uit onwetendheid, 'vertrouwend' op de wetenschappelijk opgeleide advocaten, die ook nog eens een 'beroepseed' hebben afgelegd, een maatschappelijke vertrouwensfunctie vervullen en in een gerespecteerd uniform rondlopen. Deze wetenswaardigheden laten onverlet dat het eigen belang van de advocaat en de advocatuur te allen tijde voorop staat, als het kan onopgemerkt en als het moet heimelijk.

- V. En de rechterlijke macht? Die organiseert, regelt en zit een bijeenkomst voor, kijkt en luistert hiernaar en schrijft een vonnis. Ze voeren de regelingen uit, niet meer en niet minder!

VI. De (uiterlijke) kenmerken van deze werkwijze en het patroon van het gedrag van advocaten in een procedure bij de rechter zijn als volgt samen te vatten.

- a. Een partij hoeft geen medewerking (lees: informatie) te verlenen aan zijn veroordeling.
- b. De rechter in het civiel recht / ondernemingen is passief en doet geen onderzoek naar informatie.
- c. In een procedure brengt de advocaat van de eisende partij dus geen 'bewijsmateriaal' in dat tegen zijn standpunten kan pleiten. Zo werkt de advocaat van de gedaagde partij in principe ook.
- d. De advocaat van de eisende partij presenteert aan de rechter alleen de 'juridische kwestie' en laat alle historische feiten en omstandigheden bewust achterwege. De feiten en omstandigheden waaronder de juridische kwestie is ontstaan blijven dus bewust buiten zijn beschouwing en buiten beeld voor de rechter. De juridische kwestie wordt zo uit zijn context en het hele verband gerukt. Zo blijft de ontstaansgrond van de juridische kwestie buiten beschouwing en kan de verwijtbare houding en het verwijtbare gedrag daarin en daarbij van de eisende partij buiten beeld blijven.
- e. Als de rechter geen onderzoek mag plegen betekenen de voorgaande punten dat een vonnis van de rechter 'per definitie' gebaseerd kan zijn op onvolledige, onjuiste en onvoldoende historische realiteit en het ontbreken van de juiste context .
- f. Als de advocaat van de eisende partij 'bewust' informatie achterhoudt dan is het de taak van de advocaat van de gedaagde partij al die informatie wel in te brengen.
- g. Maar als de advocaten 'onderling geheime afspraken' hebben gemaakt over deze taakvervulling, dan kan het zijn dat de rechter onvolledig, onjuist en onvoldoende zicht heeft op de historische realiteit van het geschil en op de juiste context van de juridische kwestie in de hele casus , waardoor zijn vonnis niet juist hoeft te luiden.
- h. Zo'n vonnis neemt dan, door toedoen van een of beide advocaten, wel een loopje met de werkelijkheid. Maar het heeft wel externe rechtskracht voor beide partijen.
- i. De spelregels en de belangen van de desbetreffende advocaten bepalen dus de uitkomst van civiel procederen, niet de rechter op basis van de historische realiteit, de feiten en omstandigheden die zich voordeden en de juiste context van de juridische kwestie in de hele casus.
- j. De advocaten kunnen ook 'afleiden, camoufleren en uitdagen' in hun stukken. Achteraf weten zij precies wat is nagelaten door de tegenpartij en maken daar dan verwijten over. Alsof zij er daadwerkelijk bij zijn geweest destijds.
- k. Een veelvuldig voorkomend slothoofdstuk in het optreden van advocaten in de aanloop naar procedures is systematisch suggestief verdacht maken, het dreigen en het chanteren. Daar kunnen zij geen genoeg van krijgen.
- l. In de advocatuur is concurrentie nauwelijks aanwezig, des te meer gelden 'geheime' afspraken en onderlinge samenwerking.

Een buitenstaander, waaronder WBA, die dit 'spel' doorziet vraagt zich af hoe dit mogelijk is gemaakt door de wetgevende macht en in stand wordt gehouden door de (huidige) toezichthouders.

De advocaat in kwestie heeft wel een wettelijk monopolie achter zich staan en bedient zich van beschermingsregels als geheimhoudingsplicht en verschoningsrecht.

Ontkennen, verzwijgen en negeren van deze gang van zaken door alle deelnemers in deze sector is de garantie op continuïteit van dit georganiseerde systeem en georganiseerd verdienmodel.

En wie betaalt de rekening?

Is recht doen en recht spreken een toneelstuk met de advocaat als 'geheim' acteur en regisseur?

3. WBA standpunten.

Zie de afzonderlijke beschouwingen en brieven aan de partijen die onoorbaar werkten.

Bijlage

Datum: 12 februari 2015 Behandeld door: J.G. Scholten Kenmerk: WBA / Van Heusden Afbouw / beschouwing advocaten

Inleiding.

Deze beschouwingen betreffen het faillissement van Van Heusden Afbouw B.V. (Den Haag, F 06/734).

1. Mr. R.P. de Bruin, curator, namens 'La Gro Advocaten' te Gouda.
2. Mr. D. de Loor t/m mr. J. van Dorp, rechter-commissaris, namens Rechtbank Den Haag.
3. De heer J. de Jong, directeur groot aandeelhouder van failliet Van Heusden Afbouw B.V..
4. Rabobank Alblasserwaard Noord en Oost U.A. gevestigd te Gorinchem.
5. Mr. B.G. van Twist en mr. A.G. Moeijes namens de heer J. de Jong en J. de Jong Beheer B.V.
6. Mr. R.G. Degenaar en mr. H. Schuurbijs namens Rabobank Alblasserwaard Noord en Oost U.A.

Het betreft de stukken:

7. Stukken en correspondentie na de uitspraak van het faillissement op 11 oktober 2006.
8. De dagvaarding van 20 maart 2009 (door eiser, de rabo).
9. De conclusie van antwoord c.s. van 19 augustus 2009 (door gedaagde, De Jong c.s.).
10. Het vonnis van 7 juli 2009 (335506/HA ZA 09-1310) na comparitiezitting.
11. Hoger beroep tegen het vonnis, de grieven van 10 mei 2011.
12. Een vaststellingsovereenkomst tussen de rabo en De Jong c.s..

Dit stuk bevat de volgende onderdelen.

- a. Verpandingsverbod van debiteuren.
- b. Discussie met en kritiek op de rabo en rabo Nederland.
- c. De comparitiezitting.
- d. Het hoger beroep gemotiveerd.
- e. Kritiek op de comparitiezitting van het Gerechtshof.
- f. De beslechting van het geschil.
- g. Conclusie.

Het geschil.

Dit gaat over het krijgen van een vonnis ten gunste van de rabo om De Jong c.s. te veroordelen tot betaling van ca. € 286.000,- uit hoofde van een zakelijke borg ad € 136.000,- en een particuliere borg ad € 150.000,-. Dit voor de openstaande schulden van gefailleerde Van Heusden Afbouw B.V. aan de rabo. Daarna kan de bank dit bedrag onbetwist incasseren. De Jong c.s. betwist de betaling van dit bedrag omdat zij schade hebben geleden doordat de rabo 'de verpanding van debiteuren' niet juist heeft voorgesteld en niet heeft gecorrigeerd.

Wat beschouwen we?

Wij gaan met name in op de gang van zaken rond de 'gedingstukken'. De gedingstukken zijn ingebracht door de advocaten van rabo en De Jong c.s. maar die zijn niet volledig en compleet. Dat doen wij vanuit onze dossierkennis en vanuit de beschikbare stukken (met stellingen van de advocaten in hun dagvaarding en antwoorden etc.). Wij waren als bedrijfsadviseur bij deze procedure betrokken. Die stellingen van advocaten zijn beweringen die elk op zich staan maar onvolledige en onjuiste informatie kunnen bevatten en op 'halve waarheden' of fictie berusten.

Van belang is vast te stellen wat er wanneer gebeurde.

De advocaten (m/v) proberen achteraf de posities van hun opdrachtgever, eiser enerzijds en gedaagde anderzijds, zo te sterk mogelijk voor te stellen. Maar zij waren er destijds, in 2006, niet bij!

De advocaat van de bank doet dat door te stellen dat alle kritiek op de niet juiste verpanding 'onjuist' is en niet relevant. Die ontkenningen en beweringen hoeven helemaal niet juist te zijn, integendeel. Maar die ontkenningen moeten afschrikken en voorkomen dat er nog langer discussie blijft bestaan. En de aanhouder wint meestal, niet altijd.

Vervolgens ontstaat het risico dat de benadeelde partij, De Jong c.s., een advocaat raadpleegt. Dat is een risico want die te hulp gevraagde advocaat kan best een 'relatie' hebben met dezelfde rabo of met de advocaat van die rabo. Dan heeft de te hulp geschoten advocaat van De Jong c.s. een 'dubbele pet op' waarvan u niet op de hoogte bent noch op de hoogte komt, want u gaat ervan uit, en vertrouwt erop, dat zoiets in Nederland niet gebeurt. U vertrouwt erop dat zoiets niet voorkomt. Wel dus! Samen komen de advocaten er wel uit. Volgens de regels van de Nederlandse Orde van Advocaten kan en mag dit niet maar komt het verschijnsel dagelijks vele malen voor.

Het is vervolgens aan de rechter(s) de 'feiten' ter achterhalen die in de procedure(s) beschikbaar moeten komen om tot een juiste beoordeling daarvan in relatie tot de wetgeving te komen. Dat de advocaten elk voor zich, of samen in overleg, kunnen bepalen wat de rechter wel en niet tot zijn beschikking krijgt is dubieus.

a. Verpandingsverbod van debiteuren.

Van Heusden Afbouw B.V. had alle debiteuren keurig verpand aan de rabo tot vlak voor het faillissement. Direct na het faillissement int de rabo ca. € 100.000,- aan debiteuren. Daarna oefent curator De Bruin druk uit op de rabo om de incasso van deze gelden aan hem over te laten. De rabo betaalt de curator daarvoor! Dit hing niet alleen samen met de hoge omvang van de debiteurenportefeuille, oorspronkelijk ca. € 532.000,-, maar ook met de latere vaststelling dat er in een aantal gevallen sprake was van een verpandingsverbod (van de kant van de debiteur). Als de debiteur, of de curator, een beroep doet op het verpandingsverbod dan gaan de gelden naar de curator, en niet naar de rabo. De medewerking van de rabo betekende dat de curator vrij spel kreeg om zijn eigen belangen te dienen en dat de rabo naar het geld kan 'fluiten'. En als de rabo geld tekort komt claimt de rabo dit bij haar borgen, te weten De Jong c.s..

De borgen staan op het standpunt dat de rabo wist of kon weten van het vermoedelijke bestaan van het verpandingsverbod maar de rabo heeft nooit aan De Jong c.s. iets verteld over dit risico noch vragen gesteld hierover of deze problematiek samen met De Jong c.s. onderzocht. De Jong c.s. kende dit risico ook niet.

Onderstaand schema geeft globaal aan wat het belang was van de curator bij inning van de debiteuren.

Het gespecificeerde financiële verslag van curator De Bruin ziet er ongeveer uit als volgt (bruto bedragen maal € 1.000,- incl. BTW).

<u>Inkomsten (ca.):</u>		<u>Uitgaven (ca.):</u>	
Ontvangen debiteuren rabo	77	declaraties curator c.s.	204
Debiteuren uit procedures	114	boedelcrediteuren	20
Verkoop activa Van Heusden	17	preferente crediteuren	2
Aov-uitkering (*)	34	concurrente crediteuren	18
Rente	<u>pm</u>	overig	<u>pm</u>
totaal	242	totaal	242

(*) Dit spoort niet met de mededelingen van aan de maatschappij gerelateerde personen, die komen aan veel hogere bedragen.

Conclusie op basis van deze opstelling.

- Voor het realiseren van de verkoop van activa, de inning van het bedrag van de rabo en de aov-verzekering zijn nauwelijks inspanningen vereist geweest van de curator.
- Als het gemiddelde tarief / uur voor de inzet van de curator c.s. € 204,- bruto is, dan heeft de curator 1.000 uur aan deze opdracht (laten) besteden.

c. Duizend uur voor het concreet 'binnenhalen' van € 114.000,- debiteuren c.s. is wel kostbaar.

b. Discussie met en kritiek op de rabo en rabo Nederland.

Het tekort dat de rabo nu ervaart leidt tot het aanschrijven van de borggen om die tot betalen te manen. Naar aanleiding van die druk op De Jong c.s. reageert de bedrijfsadviseur met twee brieven aan de directie van de rabobank en één aan de directie van Rabo Nederland. Die treft u onderstaand aan en zij zijn al eerder gepubliceerd op de website www.bedrijfsadviseur.biz.

Brief 1.

Rabobank Alblasserwaard Noord en Oost
Bijzonder Beheer Bedrijven / de heer G. van Oostveen
Postbus 1001
3380 AA Giessenburg

Datum:
2 juni 2010

Behandeld door:
J.G. Scholten

Kenmerk:
J. de Jong c.s., Bergambacht

Geachte heer Van Oostveen,

Op persoonlijke titel, maar in onze hoedanigheid van bedrijfsadviseur, richten wij ons tot u met het volgende naar aanleiding van de incasso van twee borgstellingen ten gunste van uw bank.

U weet dat wij betrokken zijn bij alle discussies die er tot nu toe gevoerd zijn rond het faillissement van Van Heusden Afbouw B.V. en als gevolg daarvan de incasso van de borgstellingen op De Jong Beheer B.V. en de heer De Jong in privé. Alle partijen zijn in afwachting van het vonnis dat is gevraagd en waarvoor we sterke aanwijzingen hebben hoe dat vonnis luidt. Omdat het vonnis tot eind juni a.s. is uitgesteld hebben wij om een verkennend en oriënterend gesprek met u verzocht maar u heeft daar geen behoefte aan en vraagt een concreet voorstel van de kant van de borggen.

Dit laatste is voor ons aanleiding onze visie op de gang van zaken tot nu toe in deze brief vast te leggen, vooruitlopend op overleg over een oplossing. Puntsgewijs treft u onze visie als ervaringsdeskundige aan.

1. Verpanding debiteuren aannemingsbedrijf in de bouwwereld.

Uw bank en Van Heusden zij al heel lang bekenden van elkaar. Tegenover de kredietfaciliteit waren zekerheden bedongen en verkregen. De bank weet uit ervaring welke vorderingen in het algemeen niet voor verpanding in aanmerking komen zoals intercompany, gelijktijdig debiteur als crediteur van kredietnemer etc.. Uw krediet- en zekerheidsstukken vermelden dit (juridisch) ook en bij de controle en beoordeling op dekkingswaarde van de ingeleverde pandlijsten zijn dit actuele criteria (praktisch). Uiteraard is het bestaan van een verpandingsverbod namens opdrachtgever / klant van uw kredietnemer Van Heusden ook zo'n criterium en weigeringsgrond in de controle en beoordeling op dekkingswaarde van de ingeleverde pandlijsten. Althans, dat behoort zo te zijn. De bank wist of kon weten dat kredietnemer Van Heusden dit laatste risico loopt bij haar opdrachtgevers / klanten omdat u de aard en omvang van haar opdrachtgeverbestand door en door kent. De bank heeft nooit op- of aanmerkingen gemaakt tegenover Van Heusden dat haar pandlijsten niet juist, onvolledig of zelfs niet rechtsgeldig zijn door het niet voldoen aan de juridisch vereisten voor rechtsgeldige verpanding. Dit staat los van het faillissement maar zou de nadelige gevolgen van een faillissement hebben voorkomen of aanzienlijk hebben verkleind en verlicht. Kredietnemer en borggen mochten er dus op vertrouwen dat deze verpandingen perfect in orde zijn qua dekkingswaarde.

Achteraf blijkt echter dat de bank deze onvolkomenheden in de pandakten tijdig had moeten en kunnen

vaststellen en daaraan gevolgen had moeten en kunnen verbinden. Dat was niet alleen in haar eigenbelang maar ook in dat van Van Heusden en de borggen geweest. Doordat de bank heeft nagelaten dit tijdig vast te stellen en te melden aan Van Heusden en de borggen is dit vervolgens wel snel en eenvoudig door de curator van Van Heusden vastgesteld. Hierdoor lijdt de bank enorme schade en daarmee / daardoor ook de verstrekker van een borgstelling. Deze schade voor beide partijen had voorkomen kunnen worden als de zorgplicht van de bank in dezen continu, tijdig, strikt en juist was vervuld ten aanzien van de pandlijsten van Van Heusden en de borggen. Door de borgstellingen te claimen op basis van het hogere debetsaldo dat hierdoor ontstaat schaadt de bank de belangen van de borggen direct. En daar maken wij bezwaar tegen omdat dit niet nodig was geweest als de bank haar verantwoordelijkheid en inspanningsverplichting tijdig en juist had onderkend en erkend. De bank had zich aan haar eigen regels en voorschriften moeten houden om haar eigen schade en daarmee die van de borggen te beperken of te voorkomen. De hieruit voortvloeiende schade 'door eigen toedoen' voor de bank kan onzes inziens niet rechtsgeldig worden verhaald op de borggen.

2. De rechtsgeldigheid van de borgstelling van Beheer.

Voordat een bank een borgstelling opneemt in haar zekerheden / voorwaarden tegenover kredietnemer dient zij de juridische haalbaarheid ervan te toetsten. Is de verstrekker van de borgstelling wel bevoegd om die rechtsgeldig te verlenen en zo ja, welke bijkomende voorwaarden spelen een rol. Naar onze mening staan de statuten van De Jong Beheer B.V. niet toe dat zij borg staat voor de kredietverlening aan Van Heusden. Dit omdat zulks niet expliciet in de doelomschrijving van haar stond en staat vermeld. De bank wist of kon dit weten ten tijde van het accepteren van de getekende borgakte op grond waarvan de bank nu een vordering indient. Ook hierbij valt vast te stellen dat de bank haar eigenbelang niet c.q. niet tijdig heeft onderkend, anders was dit niet gebeurd. De bank kan onzes inziens de borgstelling niet rechtsgeldig claimen bij Beheer.

3. Uitwinning zekerheden.

De verhouding tussen de bank enerzijds en kredietnemer c.s. anderzijds was goed en open, ook toen duidelijk werd dat de 'debiteuren' een groeiend probleem gingen vormen voor het werkkapitaal. In goed overleg werd de tijd gegeven om een plan van aanpak te maken en de problemen het hoofd te bieden.

In die goede verhouding kwam verandering toen de curator een machtsspel opzette. In uw brief van 18 oktober 2006 aan de curator doet u melding van uw vordering(en), zekerheden etc. en meldt u dat de bank zelf de zekerheden zal uitwinnen. Kort daarop komt er ook ca. € 100.000,- op de werkrekening van Van Heusden binnen uit hoofde van debiteurenbetalingen. Nadat de curator u 'onder andere' had gemeld dat hij een beroep zou doen op de 'verpandingsverboden' (zie punt 1.) draagt u de uitwinning over aan de curator. De gevolgen van het overdragen van de uitwinning van de debiteurenportefeuille van ca. € 450.000,- heeft de bank niet kunnen voorzien en overzien. Wel kunnen wij vaststellen dat de bank een 'tegenstrijdig belang' heeft tegenover de curator. En wij kunnen vaststellen dat de bank 100% voor het eigenbelang moet opkomen en als gevolg daarvan ook voor de belangen van de borggen. De bank heeft de borggen niet vooraf op de hoogte gesteld van het uitbesteden van de uitwinning van zekerheden aan de curator noch om toestemming daarvoor aan de borggen gevraagd.

De bank heeft deze uitwinning 'vrijwillig' overgedragen aan de curator, zij was daartoe niet verplicht noch was de curator hiertoe gerechtigd. Maar de curator heeft de bank weten te overtuigen van het belang van deze overdracht van de uitwinning door de bank aan de curator. Achteraf kunnen de borggen raden wat er is gebeurd maar vooral waarom dat is gebeurd. De borggen stonden hierbij geheel buiten spel.

De bank heeft het recht, het belang en de middelen om de uitwinning zelf te realiseren. Waarom zou de bank de al gestarte uitwinning overdragen aan een curator die, geïnspireerd door de omvang van de debiteurenportefeuille van ca. € 450.000,-, uitsluitend voor het belang van zijn boedelrekening, zijn kantoor en zijn declarabele uren gaat? Het bankbelang en dat van de curator is 100% tegenstrijdig aan elkaar en toch draagt de bank de uitwinning aan de curator over. Naar de motivatie die hieraan ten grondslag ligt kunnen we alleen maar 'gissen'. Wat we wel zeker weten is dat de curator, inclusief de kostenvergoeding die hij in overleg met u mag declareren voor die uitwinning, hierdoor voorkomt dat het debetsaldo van de bank fors zal dalen. Dat laatste was en is in het belang van de bank maar ook in het belang van de borggen.

Hieruit volgt dat de bank zichzelf enorm 'tekort heeft gedaan' om niet te spreken van zichzelf schade heeft toegebracht, door ermee in te stemmen dat de curator voor de vervolguittwinning van debiteuren zorgt. Dat kan in de tonnen lopen als later blijkt welke bedragen de curator uit de boedelrekening beschikbaar stelt aan de crediteuren. De bank heeft haar belang tegenover de curator niet, niet juist en niet volledig hard gemaakt is onze stellige indruk. Elk bewijs daarvoor ontbreekt althans.

Maar het gevolg hiervan is weer dat de bank nu wel gedwongen is de borgen aan te spreken en dit voor een bedrag aan debetsaldo dat door de curator wordt achtergehouden c.q. niet wordt aangezuiverd. Maar bovenal is duidelijk dat ook de borgen tezamen niet kunnen worden aangesproken boven de in de borgakten genoemde bedragen zodat de rekening voor enkele tonnen bij de bank zelf terecht komt. Dit zij zo gesteld niet wetende welke uitkering de curator te zijner tijd zal verrichten.

Wij menen dat de bank door de uitwinning uit handen te geven aan de curator niet alleen zichzelf maar ook de borgen zeer ernstig heeft benadeeld en financiële schade heeft toegebracht. Uit niets blijkt dat de bank serieus haar eigenbelang en dat van de borgen heeft verdedigd en de schade geminimaliseerd. Hierdoor pleegt de bank een onrechtmatige daad ten opzichte van de borgen en haar leden, die ook machteloos staan tegenover het gebeurde.

4. Tegenstrijdige belangen bank en borgen.

Als de bank de 'verpanding debiteuren' vanaf de aanvang juridisch juist had laten plaatsvinden en de uitwinning niet aan de opdringerige curator had overgedragen, was het te incasseren debetsaldo waar nu over is geprocedeerd tonnen lager geweest en was de schade bij de bank, en daarmee bij de borgen, nihil gebleven. Wij als adviseur concluderen hieruit niet alleen dat door niet en onjuist handelen van de bank, de bank zichzelf heeft benadeeld en de concurrerende curator heeft bevoordeeld, maar ook dat de bank dat niet rechtsgeldig kan en mag verhalen op de borgen. De bank zelf had dit, met al haar expertise, moeten of kunnen voorzien en heeft niet overtuigend aangetoond dit met alle inzet en kracht te hebben beperkt of voorkomen. En daardoor benadeelt de bank de borgen als zij de incasso van de borgen ter hand neemt zoals is gebeurd.

Uiteraard zult u juridisch proberen bovenstaande bankhouding en (het nalaten van) bankhandelingen te ontkennen en te weerleggen maar dat maakt geen enkele indruk op ons, zeker niet gelet op de houding en het gedrag van uw juristen (Mr. R.G. Degenaar c.s.) in de fasen tot heden. De bank heeft zich niet aan haar eigen regels en voorschriften gehouden en er bestaat geen wet die dat verbiedt. Maar de gedupeerde borgen doen wel een beroep op deze verwijtbare benadeling door de bank in dezen. Geen van de voornoemde constatering komt in de (juridische) processtukken naar voren en wij achten het daarom onze taak (!) dit onder uw aandacht te brengen en u te vragen er passende maatregelen op te nemen. Niet in het minst om 'herhaling' ervan te voorkomen en in het belang van uw leden.

Benadeling van uw leden.

Verder stellen wij vast dat uw juridisch adviseurs het eigenbelang van de bank niet of niet juist en / of onvolledig hebben gediend. Immers, onze vaststellingen uit de punten 1 tot en met 4 moeten bij hen bekend worden verondersteld op grond van hun kennis en ervaring. Als zij u niet hebben gewaarschuwd voor de risico's die uit deze punten voortvloeien, en u hebben geadviseerd de incasso van de borgakten toch ter hand te nemen zoals is gebeurd, dan hebben zij en u bewust het risico geaccepteerd dat de borgen u zouden wijzen op de 'onregelmatigheden' voornoemd met alle gevolgen van dien. Logisch gevolg zou dan wel zijn geweest dat dit ogenschijnlijke A-B-C-tje geen bijdrage had geleverd aan de bezettingsgraad van uw juridisch advieskantoor. Maar, nu draaien de leden van uw bank voor de geleden en noch te lijden verliezen op, zowel direct als indirect. Wij nemen aan dat zij deze casus nog niet kennen en de gevolgen ervan nog niet overzien.

Mede met het oog op dit laatste sturen wij ook een kopie van deze brief aan de Commissie Kortmann, die een herziening van de faillissementswet behandelt en voorbereidt. Deze opgesomde praktische 'problemen' zullen de commissie nooit bereiken omdat ze door alle (juridische) partijen uit eigenbelang worden verzwegen.

U zult begrijpen dat wij deze vaststellingen graag met u willen bespreken alvorens met een concreet voorstel te kunnen en willen komen. Een beroep op het te verwachten vonnis is ook niet uit te sluiten gelet op de inhoud van deze brief.

Tot nadere toelichting zijn wij steeds bereid.

Hoogachtend,
Waagmeesters Bedrijfs Advies
J.G. Scholten

CC: Radboud Universiteit Nijmegen, Faculteit der Rechtsgeleerdheid,
t.a.v. dhr. prof. mr. S.C.J.J. Kortmann, Postbus 9049, 6500 KK Nijmegen

Brief 2.

Rabobank Alblasserwaard Noord en Oost
Bijzonder Beheer Bedrijven / de heer G. van Oostveen
Postbus 1001
3380 AA Giessenburg

Datum:	Behandeld door:	Kenmerk:
10 juni 2010	J.G. Scholten	J. de Jong c.s., Bergambacht / 2

Geachte heer Van Oostveen,

Op persoonlijke titel, maar in onze hoedanigheid van bedrijfsadviseur, richten wij ons tot u met het volgende naar aanleiding van de brief van kantoor Degenaar Hoogendam Colombijn advocaten te Gorinchem, de datum 4 juni jl..

De uitgangspositie van WBA.

Allereerst stellen wij vast dat wij geen (juridische) partij zijn in dezen noch belanghebbende, maar wel een adviesrol hebben en een eigen verantwoordelijkheid daarbij. Van hieruit gesignaleerde 'onregelmatigheden' die benadeling veroorzaken stellen wij aan de kaak om herhaling van die benadeling te voorkomen. Als wij dat nodig achten publiceren wij dat ter voorkoming van verdere benadeling. Maar dat schreven wij al eerder. Ook zijn wij geen jurist maar ervaringsdeskundige. Wij ondervinden geen hinder van tegengestelde belangen die morgen weer zijn verwisseld. En ten slotte zijn wij ook geen juridisch correct adviseur, wij adviseren praktisch datgene wat wij nodig, nuttig en wenselijk achten op een moment dat het ons goed uitkomt, al of niet het algemeen belang dienende (*).

Ook kunnen en willen wij onze bevindingen niet als formele klacht behandeld zien. Dit omdat de aan de officiële klachtenbehandeling verbonden beperkende voorwaarden zijn verbonden.

Het advocatenkantoor is opdrachtnemer van de bank, de bank is in dezen opdrachtgever. Daarmee is de bank mede verantwoordelijk en aansprakelijk voor het doen en laten van opdrachtnemer.

(*) Wij hebben ingaande 1978 de ervaring opgedaan dat onze praktische aanpak en de juristenaanpak elkaar niet verdragen. Dit lichten wij generaliserend als volgt toe.

- Wij hebben de casus in de praktijk actief gevolgd en daadwerkelijk meegemaakt. Vaak kennen wij alle details en feiten / omstandigheden uit persoonlijke ervaring. Oorzaak en gevolg zijn met elkaar verbonden zoals probleem en oplossing aan elkaar verwant zijn. Anders gezegd: denken en werken vanaf de werkvloer.

- Juristen hebben een opdracht vanuit hun opdrachtgever, een vast omschreven specifiek doel. Zij werken

altijd met en via papier, vanachter een bureau en in de wetenschap dat zij de 'enige echte waarheid' in pacht hebben. Zelfverzekerd als zij zijn laten zij in hun stukken weg wat hen niet goed van pas komt, zijn doelredeneringen een vast format, ontkennen en negeren zij wat de tegenpartij ook schrijft en zijn zij gecharmeerd van niet onderbouwde noch beargumenteerde suggesties, stellingen en aannames die het doel dienen, namelijk winnen. Indien nodig overleggen zij, heimelijk of niet, met de jurist van de tegenpartij. En natuurlijk niet te vergeten de bijpassende dreigementen en bedreigingen. Kortom: creatief opgezette papieren tijgers die allemaal dezelfde kant opgaan. Dit speelt allemaal in op de rechter die zelden meer heeft dan, juist ja, deze papieren. En de rechter kan en mag zich enkel en alleen op die papieren baseren. Zo zit het systeem in elkaar en zo zijn de spelregels ook opgebouwd.

- De visie van de jurist is dus nooit een weergave van de praktijk van de casus, voorwaar een belangrijke vaststelling.

Uw reactie op de inhoud van onze brief van 2 juni jl..

Als wij uw reactie kort mogen samenvatten luidt die als volgt: u neemt onze reactie voor kennisgeving aan omdat deze kwestie onder de rechter is, de door ons aangevoerde argumenten al door onze advocaat zijn aangevoerd en dat tijdens de comparitie duidelijk is geworden dat de rechter ondanks het verweer het gevorderde zal toewijzen.

Eigenlijk staat er dat wij maar op het vonnis moeten wachten en dat het zo goed is.

Dan kunt u vast aangeven waar in de dagvaarding en andere (proces)stukken staat dat:

1. De rabobank de acceptatie van de ingeleverde pandlijsten heeft afgewezen omdat zij niet aan de door de rabobank gestelde vereisten voldoen en (vorm)fouten bevatten die de dekkingswaarde voor de rabobank verlagen.
2. De borgstelling van de Beheer BV door de rabobank is geweigerd omdat van doeloverschrijding sprake is.
3. De rabobank niet is gezwicht voor de ultieme druk van de curator die de uitwinning zelf ter hand wil nemen.
4. De rabobank de door haar verwijtbare nalatigheid gemiste debiteurenbedragen niet verhaalt op de borgen.
5. De rabobank als rechtspersoon niet wordt benadeeld door het voornoemde gewraakte bankbeleid in dezen. Immers, borgstellingen zijn juist bedoeld om schade uit eigen stomiteiten te kunnen verhalen op derden.

Uw antwoorden zien wij met belangstelling tegemoet.

Deze vijf punten zijn namelijk allemaal genoemd in onze brief van 2 juni jl. en door uw antwoord van 4 juni jl. verhult u opnieuw de 'blunderput' van de rabobank door te doen alsof het vonnis 'de waarheid en niets dan de waarheid' weergeeft. U probeert juridisch de kwestie met een vonnis te laten 'afsluiten' zodat de rabobank 'onbetwist' haar vordering kan innen. Dus: u, en daarmee de rabobank, winnen! Maar daarmee doet u, noch de rechter, geen recht aan de aantoonbare verwijtbare praktische blunders van de rabobank die er de enige echte oorzaak van zijn dat het debetsaldo niet is afgelost uit de dekkingswaarde c.q. de debiteurenontvangsten. De schade die de rabobank hierdoor zelf oploopt mag zij onzes inziens niet op de borgen verhalen.

U begrijpt dat WBA hier een stokje voor steekt en deze praktijk aan een ieder zal uitleggen die dat wil horen en lezen. Dit los van het feit dat hoger beroep mogelijk is.

In die wetenschap (!), dus het thans persoonlijk op de hoogte zijn via onze brieven van die 'blunderput', kan uw raadsman niet langer met fatsoen deze kwestie behartigen. Immers, dat staat zijn eed of belofte niet toe. Door de rechter de 'blunderput' te onthouden in zijn dagvaarding en (proces)stukken eerbiedigt hij niet de rechterlijke autoriteiten. En hij zou geen zaak aanraden of verdedigen die hij in gemoede niet gelove rechtvaardig te zijn. Uiteraard geldt dit ook voor het kantoor waarvoor hij werkt. Maar wij erkennen dat de Nederlandse Orde van Advocaten hen wel zou steunen, zij zijn en blijven immers een van hen.

De directie van de rabobank zal eveneens haar eigen conclusies moeten trekken uit de vaststelling dat zij mede verantwoordelijk en aansprakelijk is voor de daden en werkwijze van haar raadsman. Daarnaast is

zij verantwoordelijk en aansprakelijk voor de 'blunderput' en het in de naaste toekomst voorkomen van herhaling daarvan ten koste van bank en haar leden. Tevens zal zij een uitspraak moeten doen, in overleg met Rabo Nederland, om het vonnis niet te gebruiken.

Uw aansprakelijkstelling en sommatie.

Eigenlijk staat er dat WBA stout is geweest door haar onjuiste feitelijke en juridische bevindingen aan derden te sturen. En dat mag niet weer gebeuren!

Zou het zo kunnen zijn dat uw raadsman zich bewust is van zijn verwijtbaar nalaten door de voornoemde punten 1 tot en met 5 overal te verzwijgen en vervolgens te ontkennen en negeren? Het is natuurlijk niet leuk als een leek hem en u daarop kan aanspreken. En hij kan zijn fouten achteraf niet meer corrigeren. En als ze onjuist zijn was het eenvoudig geweest ze inhoudelijk te weerleggen. De curator heeft, met uw uitdrukkelijke instemming, gelijk gekregen met zijn beroep op het 'verpandingsverbod'. U als pandhouder wist of kon weten dat dit risico bij acceptatie van de pandlijsten was uit te sluiten. De doeloverschrijding kan elke ingewijde onmiddellijk vaststellen. Het tegenstrijdig belang tussen bank en curator heeft u er niet van weerhouden de curator zijn zin te geven en hem hoge kostenvergoedingen toe te staan voor de incassi. Als de bank het 'verpandingsverbod' tijdig had vastgesteld was er geen aanspraak op de borgen nodig geweest. De vuile was moet binnen blijven en zo is het goed.

Het lijkt er dus verdacht veel op dat de raadsman er zelf ook alle belang bij heeft dat geen van de vijf vaststellingen eveneens als 'eigen fouten' aangemerkt kunnen worden in de procedure. Maar daar is hij nu te laat mee, alles ligt zoals het ligt en is 'onder de rechter' zoals hij zelf aangeeft. Onze vaststellingen zijn hem een doorn in het oog maar vooral in de portemonnee en de reputatie.

U begrijpt dat wij deze aansprakelijkstelling en sommatie van de hand wijzen en in het belang van voorkoming van herhaling van deze werkwijze deze casus op ons conveniërende wijze kunnen publiceren. U begrijpt dat u ons niet kunt verbieden uw stommiteitenreeks bekend te maken. Uw raadsman gaat wel erg ver door oorzaak en gevolg met elkaar te verwisselen

Wij verzoeken u binnen twee weken na dagtekening van deze brief ons schriftelijk te willen berichten dat de bank, op grond van haar moverende redenen, de incassi van de borgstellingen niet langer voortzet. Bij gebreke van dat tijdige bericht zijn wij vrij deze casus op ons conveniërende wijze te publiceren ter voorkoming van herhaling van benadeling. Te beginnen met Rabobank Nederland.

Tot nadere toelichting zijn wij steeds bereid.

Hoogachtend,
Waagmeesters Bedrijfs Advies
J.G. Scholten

CC: - De directie van Rabobank Alblasserwaard Noord en Oost, t.a.v. de heer P. Hoogendoorn
- De Raad van Commissarissen Rabobank Alblasserwaard Noord en Oost,
t.a.v. de heer P. van den Bosch
- Ledenraad Noord van Rabobank Alblasserwaard Noord en Oost, t.a.v. de heer H. den Besten

Brief 3. (nadat het vonnis bekend was geworden).

Aangetekend met bericht van ontvangst

De directie van
Rabobank Nederland
Afdeling Toezicht Binnenlands Bedrijf
Gildenkwartier 199
3511 DH UTRECHT

Datum:
9 juli 2010

Behandeld door:
J.G. Scholten

Kenmerk:
D.H.C. Ablasserwaard

Geachte mevrouw, mijnheer,

Op persoonlijke titel, maar in onze hoedanigheid van bedrijfsadviseur, richten wij ons tot u met het volgende.

Bijgaand treft u een aantal brieven aan waarin wij een casus praktisch benaderen inclusief de juridische reacties namens de bank daarop. Hieruit blijkt dat de feiten en omstandigheden van de casus door de juristen volledig zijn 'gepasseerd en genegeerd' in de processtukken. Enkel het 'bestaan van borgstellingen' die geïncasseerd moeten worden staat centraal.

Het praktische gevolg van deze werkwijze van de bank is dat haar verwijtbare nalatigheid terzake de afwezigheid van opbrengst uit gestelde verpandingen c.q. het oplopen daardoor van de debetsaldi wordt afgewenteld op de borggen en de leden van de bank.

De inhoud van onze brieven vatten we als volgt samen.

Wij verwijten de bank 'verwijtbare nalatigheid' op onder meer het volgende:

1. De verpanding debiteuren blijkt achteraf onrechtmatig en de opbrengst is niet bij de bank ontvangen.
2. Bij de borgstellingen is sprake van doeloverschrijding c.q. ontbreekt de vereiste handtekening van de levenspartner waardoor de borgstellingen niet rechtmatig tot stand zijn gekomen. Beide partijen doen hierdoor een beroep op de vernietigbaarheid van deze akten.
3. De bank heeft de uitwinning van verpandingen onnodig aan de curator afgestaan en laat de uitwinningkosten als gevolg daarvan oplopen ten koste van het debetsaldo van kredietnemer. De borggen hebben hier geen toestemming voor gegeven.
4. De door eigen toedoen van de bank geleden schade in de vorm van ontbrekende opbrengsten uit zekerheden kan en mag vervolgens niet verhaald worden op de borggen c.q. de leden van de bank.
5. Dat de bank al haar toerekenbare tekortkomingen verhaalt op de borggen c.q. leden van de bank is een onrechtmatige daad.

Bovendien verwijten wij de bank dat zij haar jurist, in de relatie van opdrachtgever en opdrachtnemer, willens en wetens heeft opgedragen aan de vijf voornoemde 'onregelmatigheden' voorbij te gaan in de dagvaarding terzake de incasso van de borgstellingen. De jurist wist of kon weten dat het niet aflossen (uit opbrengsten van zekerheden) van de schuldvordering en de onderhavige borgstellingakten de vordering in de uitgebrachte dagvaarding en processtukken niet rechtvaardigen.

De juristen hebben hun 'toneelstuk' geschreven en opgevoerd en kunnen niet meer terug. De bank kan nog wel terug door te erkennen dat het praktisch geschutter van de locale bank het uitvoeren van het vonnis niet rechtvaardigt. Natuurlijk zullen de bank en haar jurist dit niet prettig vinden omdat het vonnis in zijn vorm suggereert dat zij 'juridisch' gelijk hebben. Dat is economisch gezien ook heel aantrekkelijk. Het vonnis neemt elke discussie weg en camoufleert daarmee primair het 'verwijtbaar' doen en nalaten van de bank. Maar de leden van de bank en de borggen betalen nu de geleden schade doordat de procedure is ingevuld zoals door de juristen gewenst werd, voorbijgaand aan de feitelijke gang van zaken daaraan voorafgaand. En dat is ontoelaatbaar.

Tot slot de sommatie van de bank en haar jurist aan ons om deze casus niet te publiceren wegens 'schade', wat dat in dezen ook moge zijn. Deze sommatie houdt impliciet in dat wij de werkwijze van bank en juristen niet mogen openbaren omdat zij daardoor schade zouden kunnen lijden. Waarvan akte! Wij hebben geen enkel aandeel gehad in de werkwijze van bank en jurist, daar waren zij geheel vrij en

zelfstandig in, ja zelfs autonoom. Achteraf hebben wij daar de kritiek op zoals hiervoor is verwoord. De kern van die kritiek is dat de juristen in de processtukken de ware toedracht en feiten hebben vervangen door 'hun papieren waarheid', dat wil zeggen, alleen datgene schrijven wat hen goed van pas komt en al het overige, dat hen niet goed van pas komt zoals de punten 1 t/m 5 voornoemd, weglaten.

De bank en haar jurist zijn verantwoordelijk en aansprakelijk voor het doen en laten van de jurist. In dit geval voor het verschil tussen wat in de processtukken staat en al hetgeen dat niet of niet juist daarin is vermeld. En de rechter baseert zich dus op enkel datgene wat door de juristen 'van waarde is verklaard'. De onder 1 tot en met 5 genoemde zaken staan nergens vermeld in de processtukken, hoewel de jurist van de bank ons graag anders doet geloven. En dat is ontoelaatbaar.

Wij achten het van maatschappelijk belang, en specifiek van belang voor de leden van de bank(en) en kredietnemers in vergelijkbare posities, dat zij zich alsnog bewust worden van de risico's en gevaren die zij lopen als de bank(en) rechtmatig handelen door te handelen zoals bovenstaand is bekritiseerd.

- a. Als de bank juist heeft gehandeld moet dat onmiddellijk worden gepubliceerd. Het is niet denkbaar dat bankrelaties de onder 1 tot en met 5 genoemde bankhandelingen vooraf accepteren omdat dit rechtstreekse en onrechtmatige benadeling is van hen (en bevoordeling van de bank). Die bankrelaties begrijpen dat ook niet evenals de 'juridische logica' hen zal ontgaan. Ook niet als dit wel is toegestaan onder vigerende algemene voorwaarden etc.!
- b. Als de bank onjuist heeft gehandeld moet dat onmiddellijk worden gepubliceerd. De motivatie is gelijk aan die onder punt a. Het klantbelang en de zorgplicht vereisen dit rechtstreeks.

Wij wijzen deze sommatie met bovengenoemde motivatie van de hand. Dit mede onder verwijzing naar het eigenbelang van de (leden van de) bank en haar jurist om dit publiceren van eigen doen en laten (transparantie vooraf dus) te verbieden. Het maatschappelijk klantbelang vraagt heden om de bekritiseerde werkwijze vooraf te mogen kennen en de gevolgen ervan te voorzien zodat een transparante afweging en bankkeuze kan volgen.

Wij verzoeken u deze casus grondig (dat wil zeggen onafhankelijk, objectief en deskundig) te willen onderzoeken, met name op de door ons aangehaalde 'verwijtbare nalatigheid' genoemd onder de punten 1 tot en met 5. Uw bevindingen vernemen wij graag in een persoonlijk gesprek. Zolang de resultaten van uw onderzoek niet met ons zijn besproken zal het inmiddels verschenen vonnis niet tot acties leiden.

Wij houden ons alle (publicatie)rechten voor.

Tot nadere toelichting zijn wij steeds bereid.

Hoogachtend,
Waagmeesters Bedrijfs Advies
J.G. Scholten

Bijlagen: 5 stuks

Het resultaat: de reacties van de rabo en rabobank Nederland zijn onovertroffen: de zaak is 'onder de rechter' en ontkennen, negeren en verzwijgen.

c. De comparitiezitting.

Uit onze brieven aan de rabo en rabo Nederland blijkt dat het eerdere antwoord van advocaat Van Twist niet compleet, volledig en te vriendelijk aanvoelde. Uit eerdere ervaringen met het betwisten van een borgstellingsakte blijken heel andere criteria te zijn gebruikt om die met succes te kunnen vernietigen. Op de zitting vindt slechts herhaling van zetten plaats. Geen nieuws onder de zon.

Aan het einde van de zitting geeft de rechter, een plaatsvervangend rechter wel te verstaan, duidelijk te kennen dat ze voorlopig van oordeel is dat de hele vordering van de rabo voor toewijzing vatbaar is. Een opvallende slotfase.

Een plaatsvervangend rechter is een lokaal commercieel advocaat die als rechter optreedt! Wie en welke relaties en contacten er in het netwerk de dienst uitmaken is niet bekend. En dat is een grijs gebied. Het is aan de plaatsvervangend rechter om zelf aan te geven of haar 'netwerkrelaties' het behandelen van een zaak blokkeren omdat sprake is van 'belangenverstremgeling' etc.. Een kwestie van vertrouwen!

Het vonnis luidt dat alle verweer van advocaat Van Twist terzijde is geschoven en dat de rabo haar gehele vordering krijgt toegewezen. Een flinke afknapper en een aanslag op het vertrouwen in 'de rechtspraak'.

d. Het hoger beroep gemotiveerd.

Op 15 juli 2010 reageren wij in een memo aan advocaat Van Twist hoe wij er over denken en welke standpunten wij innemen.

Schoonhoven, 15 juli 2010

Beste Bas,

Naar aanleiding van het vonnis en de opdracht aan Beheer en Johan alles te betalen het volgende.

In ons eerste gesprek met Johan werd jouw rol als advocaat van de rabo (Hoeksche Waard) geen blokkade genoemd in deze strijd tegen de rabo Alblasserwaard.

Als wij nu terugkijken op het gevoerde verweer voor Beheer en Johan tegen rabo Alblasserwaard dan vallen de volgende zaken op.

2. Inhoudelijk: wat is er feitelijk gebeurd met het debetsaldo en de zekerheidsstukken (dus voor de start incasso borgen).
3. De procesmatige en juridische kanten van de incasso.

Sub 1.

1. De verpanding debiteuren blijkt achteraf onrechtmatig en de opbrengst is niet bij de bank ontvangen.
2. Bij de borgstellingen is sprake van doeloverschrijding c.q. ontbreekt de vereiste handtekening van de levenspartner waardoor de borgstellingen niet rechtmatig tot stand zijn gekomen. Beide partijen doen een beroep op de vernietigbaarheid van deze akten.
3. De bank heeft de uitwinning van verpandingen onnodig aan de curator afgestaan en laat de uitwinningkosten als gevolg daarvan oplopen ten koste van het debetsaldo van kredietnemer. De borgen hebben hier geen toestemming voor gegeven.
4. De door eigen toedoen van de bank geleden schade in de vorm van ontbrekende opbrengsten uit zekerheden kan en mag vervolgens niet verhaald worden op de borgen c.q. de leden van de bank.
5. Dat de bank al haar toerekenbare tekortkomingen verhaalt op de borgen c.q. leden van de bank is een onrechtmatige daad.

Geen van deze punten heb jij in je verweer opgenomen, je concentreert je vooral op het verpandingsverbod.

De onvolkomenheden aan de procedure rond acceptatie van de verpandingsstukken van Beheer, een beroep op de vernietigbaarheid van de borgakten etc. ontbreekt geheel.

Als de bank fouten maakt in de verpandingsstukken en de rekening ervan presenteert aan de borgen (en de leden van de bank) zeg jij er niets over.

Wat Beheer, Johan en mij nu verweten wordt is dat wij de verkeerde advocaat hebben ingeschakeld getet op de inhoud van het (juridische) verweer.
Uiteraard is dat niet acceptabel voor ons.

Sub 2.

Het lijkt erop dat jij het (de advocaat van) de rabo niet moeilijk hebt gemaakt.
Dit gebaseerd op sub 1 en de manier waarop de advocaat van de rabo zijn werk heeft afgerond t/m het beantwoorden van onze laatste brief van 10 juni jl..
De inhoud van zijn brieven van 4 en 21 juni jl. geeft aan dat, in zijn benadering en denkwijze, hij het superieur heeft gedaan / is gegaan en dat hij 'lak heeft aan de fouten van de rabo zelf'.
Je kunt zeggen dat hij in de ontkenningfase en de negeerfase zit maar voorlopig heeft hij 'het vonnis' mede als resultaat van jouw verweer, aan zijn kant gekregen.
In de 'van de werkelijkheid en feiten ontdane procedure' is de wereld op zijn kop gezet door een vonnis dat is gebaseerd op de 'soep' die beide advocaten de rechter hebben voorgeschoteld.
Jij bent als raadsman van Beheer en Johan niet in staat geweest dit laatste te voorkomen en dat is niet alleen opvallend maar ook enorm schadelijk.
Het is nu mede aan WBA om dit, en de werkwijze van de advocaat van de rabo en de rabo zelf, te publiceren als waarschuwing dat het 'ondenkbare' niet ondenkbaar is bij advocaten!
Zie onze brief van 9 juli aan Rabo Nederland.

Wat natuurlijk ook opvalt is dat de rechter niet uit zichzelf 'zelfreinigend optreedt' en vaststelt wat wij onder punten 1 t/m 5 hebben vastgesteld.
Dit betekent dat zij de advocaten 'de soep laat voorbereiden' zoals de advocaten dat willen, zonder de advocaten waar nodig terug te fluiten op 'onregelmatigheden van hun kant'.
En dit heeft ook vergaande consequenties voor het rechtsgevoel van de gewone burger want die mag vertrouwen op bescherming van deskundige, objectieve en onafhankelijke rechtspraak.
Eens te meer blijkt hieruit de 'onbegrensde macht van advocaten als die een 'toneelstuk mogen schrijven en opvoeren'.
Helemaal als dit tussen de advocaten onderling niet is afgeremd op de een of andere manier.
En wat te denken van de sommatie aan WBA dit niet aan derden bekend te maken; zou dat iets met absoluut gebrek aan 'preventief zelfreinigend vermogen' en zelfoverschatting te maken hebben? Volstrect ongestraft 'los van de het hier en nu'?

Conclusie mijnerzijds: wij moeten nu, verplicht, in hoger beroep en zullen geen gebruik meer maken daarbij van jouw expertise.

Kun jij aangeven voor welke datum wij hoger beroep moeten instellen (i.v.m. de vakantie van Johan nu)?

Wij behouden ons, mede namens Beheer en Johan, alle rechten voor.

Waagmeesters Bedrijfs Advies
J.G. Scholten

Waagmeesters Bedrijfs Advies, tel.: 0182-320510 / 06-20442693 fax: 0182-320509
Website: <http://www.bedrijfsadviseur.nl>, email: info@bedrijfsadviseur.nl

Slotsom: wij hebben het gevoel bevestigd gekregen dat de verdediging van De Jong c.s. meer collegiaal dan strikt zakelijk is geweest. Is er dan toch sprake van een 'dubbelrol' tussen advocaat Degenaar van de rabo en advocaat Van twist van De Jong c.s.? Middels een gesprek met een andere advocaat hopen en verwachten wij een 'second opinion' te kunnen krijgen die uitsluitel geeft over dit onbevredigende gevoel en de kansen op eerherstel.

Er volgt een gesprek met advocaat Moeijes en na het bestuderen van de gedingstukken en een groot deel van onze correspondentie komen de contouren van een hoger beroep in zicht die als volgt zijn samen te vatten.

1. De zakelijke borgstelling is zonder de handtekening van de levenspartner vernietigbaar (en via een brief van de levenspartner aan de rabo ook vernietigd).
2. De zakelijke borgstelling is ook niet gegeven in het kader van de normale bedrijfsuitoefening (maar voor financiering van een structureel verlies).
3. De kredietverhoging van € 75.000,- vereiste een borgstelling van € 150.000,-.
4. De juiste informatie van de rabo over de risico's van deze borgstelling ontbrak.
5. De rabo wist of kon weten dat een 'verpandingsverbod' van toepassing was vanaf 2003.
6. De statuten van J. de Jong Beheer B.V. staan het afgeven van een borgtocht niet toe (en die is via een brief van J. de Jong Beheer B.V. aan de rabo ook vernietigd).
7. De rabo haar zorgplicht en inspanningsverplichtingen tegenover de borgen heeft verzaakt.

Dit komt logischer over. In een memorie van Grieven start het hoger beroep en opnieuw breekt een spannende tijd aan.

e. Kritiek op de comparitiezitting van het Gerechtshof.

In de bijeenkomst van 15 december 2011 laat de rechter al snel merken te willen aansturen op een financiële regeling om het geschil zo op te lossen. Er komt geen gelegenheid dieper in te gaan op de nieuwe argumenten die zijn aangevoerd door De Jong c.s.. De rabo gaat gretig in op deze wending en trekt de discussie naar de waarde van het privé onderpand, de hypotheekinschrijving tot zekerheid van de privé borgtocht en denkt hardop na over een lager bedrag dan de borgtochten toestaan. Maar tot een deal komt het niet. Partijen kunnen de komende maanden verder overleg plegen om eruit te komen.

Kort daarop wordt het De Jong c.s. te veel en geven zij zich gewonnen.

f. De beslechting van het geschil.

In maart 2013 bereiken partijen een akkoord over een financiële regeling om de borgtochten 'af te wikkelen'. Nadat die is getekend resteren er nog enkele kritiekpunten.

1. Waarom wil de rabo dat De Jong c.s. zich conformeert in de vaststellingsovereenkomst aan zwijgplicht voor hun adviseur?
2. De rabo houdt vast aan de BKR-notering, op uitdrukkelijk verzoek verdwijnt die later.

g. Conclusie.

Diegenen die een borgstelling hebben afgegeven, of gaan afgeven, lopen ongelooflijk veel en grote risico's later.

De opdrachtgever (bijvoorbeeld de rabo) is verantwoordelijk en aansprakelijk voor wat zijn opdrachtnemer (bijvoorbeeld de advocaten Degenaar en Schuurbijs) doen en laten.

De advocaten van de rabo hadden mogelijk een 'dubbele agenda' in relatie tot de advocaten van De Jong c.s.. Beide advocaten zijn dienstbaar aan de rabo-organisatie. Dat was bekend bij De Jong c.s. maar volgens advocaat Van Twist zou dat geen rol spelen in deze adviesfunctie. Zonder nader onderzoek zal het antwoord op die vraag altijd uitblijven.

De druk van de curator op de rabo heeft geleid tot het vullen van de boedelrekening met ca. € 200.000,- uit debiteuren, welk bedrag de curator weg declareert voor zichzelf. Hier is de rabo zelf ook debet aan omdat de verpanding verwijtbaar niet goed was geregeld.

De rabo hult zich in 'stilzwijgen' als de niet juiste verpanding haar onprofessionele taakuitoefening bewijst. Maar de rabo kon wel haar financiële tekort beperken met de opbrengst uit beide borgtochten. Die borgen betalen uiteindelijk de rekening van de rabo.

De rabo treft een schikking omdat zij de 'juridische realiteit' (lees: onder andere de nieuw argumenten en het procesrisico in het hoger beroep) graag laat voor wat die zijn. Bij een schikking ontbreekt de rechterlijke toets! En ook de (hogere) leidinggevendenden bij de rabo, die de niet juiste verpanding ontkennen, negeren en verzwijgen, blijven zo buiten beeld. Alle andere soortgelijke 'slachtoffers' als De Jong c.s. hebben dan geen idee hoe vaak dit fenomeen voorkomt en hoe eventuele oplossingen eruit zouden zien (externe werking). Natuurlijk houden de advocaten die de problematiek kennen en er oplossingen voor hebben, hun mond. Deze houding en dit gedrag van deze partijen, beter gezegd 'verstoppertje spelen', draagt bij en is onderdeel van 'kosten- en risicobeheersing' door de rabo enerzijds en handhaving van het verdienmodel van de advocaten anderzijds.

En tot slot: de formele gang van zaken in de beide gerechtelijke procedures heeft niets te maken met wat er in de praktijk, de historische realiteit, is gebeurd. De papieren wereld en eigen regeltjes van de advocatuur en de rechtspraak, in combinatie met de 'heimelijke onderlinge contacten' tussen de advocaten, is onderdeel van het gebruikelijke verdienmodel en werpt vroeg of laat dankbare vruchten af voor de acteurs.

In ons praktijkverslag 'Juridisch advies nodig?' staan alle grappen en grollen van de advocatuur vermeld die wij hebben meegemaakt in deze casus.

J.G. Scholten
Waagmeesters Bedrijfsadvies